

Skatteministeriet

20. juni 2017
J.nr. 2017 - 2207

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 330 af 4. april 2017 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Karsten Lauritzen

/ Ebbe Vestergaard Jørgensen

Spørgsmål

I forlængelse af svar på SAU alm. del - spørgsmål 263, bedes ministeren redegøre for, om forudsætningerne for besparelspotentialerne ville holde, hvis ikke Skatteankestyrelsen også skulle behandle en stor mængde FFF-sager.

Svar

Som jeg tidligere har svaret til SAU alm. del – spørgsmål 263, så var besparelspotentialet baseret på en forventning om frigørelse af personaleressourcer og tilpasning af ankenævnsmemberer som følge af afskaffelsen af muligheden for dobbeltbehandling af klager. Beregningerne blev foretaget ud fra en gennemsnitsbetragtning baseret på 2011-tal og afhang blandt andet af den fremtidige klagefordeling mellem afgørelsesmyndighederne samt udfasningstakten af medarbejdere.

Det er samtidig klart, at den store stigning i antallet af FFF-sager har ændret markant ved forudsætningerne for etableringen af Skatteankestyrelsen, og at dette har påvirket produktiviteten i styrelsen generelt, *jf. svar på SAU alm. del. 329.*

Det er derfor generelt også vanskeligt at vurdere, hvordan produktiviteten og sagsbehandlingstiderne ville have udviklet sig, såfremt der ikke havde været en ekstraordinær stor tilgang af FFF-sager.

For at forstå udviklingen i Skatteankestyrelsens produktivitet og sagsbehandlingstider er det desværre ikke muligt at se bort fra tilgangen af FFF-sager. Den ekstraordinære tilgang af FFF-sager har således medført en fordyrelse, der har oversteget den besparelse, som isoleret set følger af afskaffelsen af dobbeltbehandlingen. Muligheden for den dobbelte sagsbehandling betød, at der i 2011 var omkring 2.200 sager, der havde været 1. behandlet i ankenævnene, før de blev behandlet i Landsskatteretten. Dette svarede til ca. 50 pct. af de samlede antal afgjorte sager i Landsskatteretten i 2011.

I 2016 afgjorde Landsskatteretten ca. 7.000 sager. Hvis 50 pct. af disse sager også var blevet 1. behandlet i ankenævnene, ville det alt andet lige svare til, at ca. 3.500 sager i 2016 ville have været blevet dobbeltbehandlet, hvis den gamle klagestruktur fortsat var gældende. Det er således ud fra denne betragtning alt andet lige vurderingen, at det forudsatte besparelspotentiale, der knyttede sig til afskaffelsen af dobbeltbehandlingen, er indfriet.

Det skal imidlertid bemærkes, at der efter etableringen af fritvalgsordningen er sket en forskydning i antallet af sager imellem ankenævnene og Landsskatteretten, ligesom det under den gamle klagestruktur var muligt at benytte sig af den såkaldte overspringsregel, hvor visse FFF-sager overgik direkte til Landsskatteretten. Det er derfor uvist, om Landsskatteretten ville have afgjort lige så mange sager i 2016, hvis den nye klagestruktur ikke var blevet indført, og der knytter sig derfor en usikkerhed til beregningen.